

DE BRIEF [VAN DEN APOSTEL PAULUS] AAN DE HEBREËRS

1

Inleiding:

- 1 God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze
tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten,
heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon,
2 Welken Hij gesteld heeft tot een Erfgenaam van alles,
door Welken Hij ook de wereld gemaakt heeft;
3 Dewelke, alzoo Hij is het Afschijnsel Zijner Heerlijkheid
en het uitgedrukte Beeld Zijner Zelfstandigheid,
en alle dingen draagt door het woord Zijner Kracht,
nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelven teweeggebracht heeft,
is gezeten aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste *hemelen*,
4 zoveel treffelijker geworden dan de Engelen,
als Hij uitnemender Naam boven hen geërfd heeft.

De Zoon hooger dan de Engelen:

- 5 Want tot wien van de Engelen heeft Hij ooit gezegd:
"Gij zijt Mijn Zoon,
heden heb Ik U gegeneerd?"
En wederom:
"Ik zal Hem tot een Vader zijn
en Hij zal Mij tot een Zoon zijn?"
6 En als Hij wederom den Eerstgeborene inbrengt in de wereld,
zegt Hij:
"En dat alle Engelen Gods Hem aanbidden."
7 En tot de Engelen zegt Hij wel:
"Die Zijne Engelen maakt geesten,
en Zijne dienaars eene vlam des vuurs;"
8 maar tot den Zoon *zegt Hij*:
"Uw troon, o God, is in alle eeuwigheid;
de schepter Uws Koninkrijks is een rechte schepter;
9 Gij hebt rechtvaardigheid liefgehad:
en ongerechtigheid gehaat:
daarom heeft U, o God, Uw God gezalfd met olie der vreugde
boven Uwe medegenooten."
10 En:
"Gij, HEERE, hebt in den beginne de aarde gegrond
en de hemelen zijn werken Uwer handen;
11 dezelve zullen vergaan,
maar Gij blijft altijd;
en zij zullen alle als een kleed verouden,
12 en als een dekkleed zult Gij ze inéénrollen,
en zij zullen veranderd worden;
maar Gij zijt dezelfde,
en Uwe jaren zullen niet ophouden."
13 En tot welken der Engelen heeft Hij ooit gezegd:
"Zit aan Mijne rechterhand,
totdat Ik Uwe vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten?"
14 Zijn zij niet allen gediensige geesten,
die tot dienst uitgezonden worden om dergenen wil,
die de zaligheid beërven zullen?"

2

Blijven bij wat gehoord werd:

- 1 Daaron moeten wij ons te meer houden
aan hetgeen *van ons* gehoord is,
opdat wij niet te eeniger tijd doorvloeien.
- 2 Want indien het woord, door de Engelen gesproken,
vast is geweest,
en alle overtreding en ongehoorzaamheid
rechtvaardige vergelding ontvangen heeft,
- 3 hoe zullen wij ontvlieden,
indien wij op zóó groote zaligheid geen acht nemen?
Dewelke begonnen zijnde verkondigd te worden
door den Heere,
aan ons bevestigd is geworden van degenen,
die *Hem* gehoord hebben,
- 4 God bovendien medegetuigende
door teekenen
en wonderen
en menigerlei krachten,
en bedelingen des Heiligen Geestes
naar *Zijnen* wil.

De barmhartige en getrouwe Hoogepriester:

- 5 Want Hij heeft aan de Engelen niet onderworpen de toekomstige wereld,
van welke wij spreken.
- 6 Maar daar heeft iemand ergens betuigd,
zeggende:
"Wat is de mensch,
dat Gij zijner gedenkt,
of des menschen zoon,
dat Gij hem bezoekt!
- 7 Gij hebt hem een weinig minder gemaakt dan de Engelen,
met heerlijkheid en eere hebt Gij hem gekroond,
en Gij hebt hem gesteld over de werken *Uwer* handen.
- 8 Alle dingen hebt Gij onder *Zijne* voeten onderworpen."
Want daarin dat Hij *Hem* alle dingen heeft onderworpen,
heeft Hij niets uitgelaten,
dat *Hem* niet onderworpen zij;
doch nu zien wij nog niet,
dat *Hem* alle dingen onderworpen zijn.
- 9 Maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eere gekroond,
die een weinig minder dan de Engelen geworden was
vanwege het lijden des doods,
opdat *Hij* door de genade Gods voor allen den dood smaken zoude.
- 10 Want het betaamde Hem,
om *Welken* ale dingen zijn,
en door *Welken* alle dingen zijn,
dat Hij vele kinderen tot de heerlijkheid leidende,
den oversten Leidsman hunner zaligheid door lijden zoude heiligen.
- 11 Want èn *Hij* *Die* heiligt
en zij die geheiligd worden zijn allen uit één;
om welke oorzaak *Hij* *Zich* niet schaamt hen broeders te noemen,
- 12 zeggende:
"Ik zal *Uwen* *Naam* *Mijnen* broederen verkondigen,
in het midden der gemeente zal *Ik* U lof zingen";
- 13 en wederom:
"Ik zal *Mijn* betrouwen op Hem stellen";

en wederom:

"Zie daar,

Ik en de kinderen, die Mij God gegeven heeft."

- 14 Overmits dan de kinderen des vleesches en bloeds deelachtig zijn,
zoo is Hij ook desgelijks derzelver deelachtig geworden,
opdat Hij door den dood te niet doen zou dengene,
die het geweld des doods had, dat is den duivel,
15 en verlossen zou alle degenen,
die met vreeze des doods door al *hun* leven der dienstbaarheid onderworpen waren.
16 Want waarlijk Hij neemt de Engelen niet aan,
maar Hij neemt het zaad Abrahams aan.
17 Waarom Hij in alles den broederen moest gelijk worden,
opdat Hij een barmhartig en getrouw Hoogepriester zou zijn in de dingen,
die bij God *te doen waren* om de zonden des volks te verzoenen.
18 Want in hetgeen Hij Zelf verzocht zijnde geleden heeft,
kan Hij degenen, die verzocht worden,
te hulp komen.

3

Christus grooter dan Mozes:

- 1 Hierom, heilige broeders,
die der hemelsche roeping deelachtig zijt,
aanmerkt den Apostel en Hoogepriester onzer belijdenis Christus Jezus,
2 Die getrouw is Dengene die Hem gesteld heeft,
gelijk ook Mozes in geheel zijn huis was.
3 Want Deze is zooveel meerder heerlijkheid waardig geacht dan Mozes,
als degene, Die het huis gebouwd heeft,
meerdere eere heeft dan het huis.
4 Want ieder huis wordt van iemand gebouwd,
maar die dit alles gebouwd heeft, is God.
5 En Mozes is wel getrouw geweest in geheel zijn huis als een dienaar,
tot getuigenis der dingen,
die *daarna* gesproken zouden worden,
6 maar Christus als de Zoon over Zijn Eigen huis,
Wiens huis wij zijn,
indien wij maar de vrijmoedigheid en den roem der hope
tot den einde toe vasthouden.

De afval des te zondiger:

- 7 Daarom, gelijk de Heilige Geest zegt:
"Heden, indien gij Zijne stemme hoort,
8 zoo verhardt uwe harten niet,
gelijk *het geschied is* in de verbittering ten dage der verzoeking in de woestijn,
9 alwaar Mij uwe vaders verzocht hebben;
zij hebben Mij beproefd
en hebben Mijne werken gezien,
veertig jaren lang.
10 Daarom was Ik vertoornd over dat geslacht,
en sprak:
'Altijd dwalen zij met het hart,
en zij hebben Mijne wegen niet gekend.'
11 Zoo heb Ik dan gezworen in Mijn toorn:
'Indien zij in Mijne ruste zullen ingaan!'"
12 Ziet toe, broeders,
dat niet te eeniger tijd in iemand van u zij een boos ongeloovig hart
om af te wijken van den levenden God;
13 maar vermaant elkander te allen dage,

- zoolang als het heden genaamd wordt,
opdat niet iemand uit u verhard worde
door de verleiding der zonde.
- 14 Want wij zijn Christus deelachtig geworden,
zoo wij namelijk het beginsel van dezen vasten grond
tot den einde toe vast behouden,
- 15 terwijl daar gezegd wordt:
"Heden indien gij Zijne stem hoort,
zoo verhardt uwe harten niet,
gelijk in de verbittering *geschied is*."
- 16 Want sommigen, als zij die gehoord hadden,
hebben Hem verbitterd,
doch niet allen, die uit Egypte door Mozes uitgegaan zijn.
- 17 Over welke nu is Hij vertoornd geweest veertig jaren?
Was het niet over degenen, die gezondigd hadden,
welker lichamen gevallen zijn in de woestijn?
- 18 En welken heeft Hij gezworen,
dat zij in Zijne rust niet zouden ingaan,
anders dan dengenen die ongehoorzaam geweest waren?
- 19 En wij zien,
dat zij niet hebben kunnen ingaan vanwege *hun* ongelooft.

4

Ingaan in de rust:

- 1 Laat ons dan vreezen,
dat niet te eeniger tijd, de belofte van in Zijne ruste in te gaan nagelaten zijnde,
iemand van u schijne achtergebleven te zijn.
- 2 Want ook ons is het Evangelie verkondigd,
gelijk als hun;
maar het woord der prediking deed hun geen nut,
dewijl het met het geloof niet gemengd was in degenen,
die het gehoord hebben.
- 3 Want wij, die geloofd hebben,
gaan in de rust,
gelijk Hij gezegd heeft:
"Zoo heb Ik dan gezworen in Mijnen toorn:
Indien zij zullen ingaan in Mijne rust!"
hoewel Zijne werken van de grondlegging der wereld af al volbracht waren.
- 4 Want Hij heeft ergens van den zevenden *dag* aldus gesproken:
"En God heeft op den zevenden dag van alle Zijne werken gerust."
- 5 En in deze *plaats* wederom:
"Indien zij in Mijne rust zullen ingaan."
- 6 Dewijl dan blijft,
dat sommigen in die *ruste* ingaan,
en degenen, wien het Evangelie het eerst verkondigd was,
niet ingegaan zijn vanwege de ongehoorzaamheid,
- 7 zoo bepaalt Hij wederom een zekeren dag, *namelijk* heden,
door David zeggende zoo langen tijd daarna (gelijkerwijs gezegd is):
"Heden indien gij Zijne stem hoort,
verhardt uwe harten niet."
- 8 Want indien Jozua hen in de rust gebracht heeft,
zoo had Hij daarna niet gesproken van eenen anderen dag.
- 9 Er blijft dan eene ruste over voor het volk Gods.
- 10 Want die ingegaan is in Zijne rust,
die heeft zelf óók van Zijne werken gerust,
gelijk God van de Zijne.
- 11 Laat ons dan ons benaarstigen om in die rust in te gaan,

- opdat niet iemand in hetzelfde voorbeeld der ongeloovigheid valle.
- 12 Want het Woord Gods is levend en krachtig,
en scherpsnijdender dan eenig tweesnijdend zwaard,
en gaat dóór tot de verdeeling der ziele en des geestes,
en der samenvoegselen en des mergs,
en is een oordeeler der gedachten en de overleggingen des harten,
- 13 en daar is geen schepsel onzichtbaar voor Hem,
maar alle dingen zijn naakt en geopend voor de oogen Desgenen
met Welken wij te doen hebben.

De vrijmoedige toegang:

- 14 Dewijl wij dan eenen grooten Hoogepriester hebben,
Die door de hemelen doorgedaan is,
namelijk Jezus den Zoon Gods,
zoo laat ons deze belijdenis vasthouden.
- 15 Want wij hebben geen Hoogepriester,
die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden,
maar die in alle dingen gelijk als wij is verzocht geweest,
doch zonder zonde.
- 16 Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade,
opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen,
en genade vinden om geholpen te worden te bekwamer tijd.

5

Christus hooger dan Aäron:

- 1 Want alle Hoogepriester uit de menschen genomen,
wordt gesteld voor de menschen in de zaken, die bij God *te doen zijn*,
opdat hij offere gaven en slachtofferen voor de zonden;
- 2 die behoorlijk medelijden kan hebben met de onwetenden en dwalenden,
overmits hij ook zelf met zwakheid omvangen is.
- 3 En om dier *zwakheid* wille moet hij,
gelijk voor het volk,
alzóó ook voor zichzelf offeren voor de zonden.
- 4 En niemand neemt zichzelf die eere aan,
maar die van God geroepen wordt gelijkerwijs als Aäron.
- 5 Alzóó ook Christus heeft Zichzelf niet verheerlijkt om Hoogepriester te worden,
maar Die tot Hem gesproken heeft:
"Gij zijt Mijn Zoon,
heden heb Ik U gegeneerd."
- 6 Gelijk Hij ook op eene andere *plaats* zegt:
"Gij zijt Priester in der eeuwigheid naar de ordening Melchizédeks",
- 7 Die in de dagen Zijns vleesches gebeden en smeeking tot Dengene,
Die Hem uit den dood kon verlossen,
met sterke roeping en tranen, geofferd hebbende,
en verhoord zijnde uit de vrees,
- 8 hoewel hij de Zoon was,
nochtans gehoorzaamheid geleerd heeft uit hetgeen Hij heeft geleden,
- 9 en geheiligd zijnde,
is Hij allen,
die Hem gehoorzaam zijn,
eene oorzaak der eeuwige zaligheid geworden,
- 10 en is van God genaamd een Hoogepriester naar de ordening Melchizédeks.

Vermaning deze dingen beter te leeren verstaan:

- 11 Van Denwelke wij hebben vele dingen,
en zwaar om te verklaren, te zeggen:
dewijl gij traag om te hooren geworden zijt.

- 12 Want gij, daar gij leeraars behoortet te zijn vanwege den tijd,
hebt wederom van noode dat men u leere welke de eerste beginselen zijn der woorden Gods;
en gij zijt geworden *als* die melk van noode hebben en niet vaste spijs.
- 13 Want een iegelijk die der melk deelachtig is,
die is onervaren in het woord der gerechtigheid,
want hij is een kind.
- 14 Maar der volmaakten is de vaste spijs,
die door de gewoonte de zinnen geoefend hebben tot onderscheiding
beide des goeds en des kwaads.

6

- 1 Daarom nalatende het beginsel der leer van Christus,
laat ons tot de volmaaktheid voortvaren,
niet wederom leggende het fundament van de bekeering van doode werken,
en van het geloof in God,
van de leer der doopen,
en van de oplegging der handen,
en van de opstanding der dooden
en van het eeuwige oordeel.
- 3 En dit zullen wij *ook* doen, indien God het toelaat.

De afval van het geloof:

- 4 Want het is onmogelijk,
degenen die ééns verlicht geweest zijn,
en de hemelsche gave gesmaakt hebben,
en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn,
en gesmaakt hebben het goede woord Gods
en de krachten der toekomende eeuw,
en afvallig worden, *die zeg ik* wederom te vernieuwen tot bekeering,
als welke zichzelf den Zoon Gods wederom kruisigen
en openlijk te schande maken.
- 7 Want de aarde, die den regen menigmaal op haar komende indrinkt,
en bekwaam kruid voortbrengt voor degenen,
door welke zij ook gebouwd wordt,
die ontvangt zegen van God;
maar die doornen en distelen draagt,
die is verwerpelijk en nabij de vervloeking,
welker einde is tot verbranding.

Standvastig vertrouwen gelijk Abraham:

- 9 Maar, geliefden, wij verzekeren ons aangaande u betere dingen,
en met de zaligheid gevoegd,
hoewel wij alzóó spreken.
- 10 Want God is niet onrechtvaardig,
dat Hij uw werk zoude vergeten
en den arbeid der liefde,
die gij aan Zijnen Naam bewezen hebt,
als die de heiligen gediend hebt
en *nog* dient.
- 11 Maar wij begeeren,
dat een iegelijk van u dezelfde naarstigheid bewijze
tot de volle verzekerdheid der hoop
tot den einde toe;
- 12 opdat gij niet traag wordt,
maar navolgers zijt dergenen,
die door geloof en lankmoedigheid de beloften beërven.
- 13 Want als God Abraham de belofte deed,

dewijl Hij bij niemand, die meerder was, had te zweren,
zoo zwoer Hij bij Zichzelven,
14 zeggende:
"Waarlijk,
zegenende zal Ik u zegenen,
en vermenigvuldigende zal Ik u vermenigvuldigen."
15 En alzóó lankmoediglijk verwacht hebbende,
heeft hij de belofte verkregen.
16 Want de menschen zweren wel bij den meerdere *dan zij zijn*,
en de eed tot bevestiging is denzelven een einde van alle tegenspreking;
17 waarin God, willende den erfgenamen der belofte overvloediglijker bewijzen
de onveranderlijkheid Zijns raads,
is met eenen eed daartusschen gekomen;
18 opdat wij door twee onveranderlijke dingen,
in welke het onmogelijk is, dat God liege,
eene sterke vertroosting zouden hebben,
wij namelijk die de toevlucht genomen hebben
om de voorgestelde hoop vast te houden;
19 welke wij hebben als een anker der ziel,
't welk zeker en vast is,
en ingaat in het binnenste des voorhangsels,
20 waar de Voorlooper voor ons is ingegaan,
namelijk Jezus, naar de ordening Melchizédeks een Hoogepriester geworden zijnde
in der eeuwigheid.

7

Het Hoogepriesterschap van Melchizédek:

1 Want deze Melchizédek was Koning van Salem,
een Priester des allerhoogsten Gods,
die Abraham tegemoet ging,
als hij wederkeerde van het verslaan der koningen,
en hem zegende;
2 aan welken ook Abraham van alles de tiende deelde;
die vooreerst overgezet wordt Koning der gerechtigheid,
en daarna ook was een Koning van Salem,
't welk is een Koning des vredes;
3 zonder vader,
zonder moeder,
zonder geslachtsrekening,
noch begin der dagen
noch einde des levens hebbende;
maar den Zone Gods gelijk geworden zijnde,
blijft hij een Priester in eeuwigheid.

Melchizédek hooger dan Levi:

4 Aanmerkt nu hoe groot deze geweest is,
aan denwelke ook Abraham de Patriarch tiende gegeven heeft uit den buit.
5 En die uit de kinderen van Levi het Priesterschap ontvangen,
hebben wel bevel om tiende te nemen van het volk naar de wet,
dat is van hunne broederen,
hoewel die uit de lendenen Abrahams voortgekomen zijn,
6 maar hij die *zijne* geslachtsrekening uit hen niet heeft,
die heeft van Abraham tiende genomen,
en hem, die de beloften had,
heeft hij gezegend.
7 Nu zonder eenig tegenspreken,
hetgeen minder is,
wordt gezegend van hetgeen meerder is.

8 En hier nemen wel tienden de menschen, die sterven,
maar aldaar *neemt ze* die, van welken getuigt wordt, dat hij leeft.
9 En om zoo te spreken, ook Levi, die tienden neemt,
heeft door Abraham tiende gegeven;
10 want hij was nog in de lendenen des vaders,
als hem Melchizédek tegemoet ging.

Christus Hoogepriester naar de ordening van Melchizédek:

11 Indien dan nu de volkomenheid door het Levitische Priesterschap ware,
(want onder hetzelfde heeft het volk de wet ontvangen),
wat nood was het nog,
dat een ander Priester naar de ordening Melchizédeks zoude opstaan,
en die niet zou gezegd worden te zijn naar de ordening Aärons?
12 Want het Priesterschap veranderd zijnde,
zoo geschiedt er ook noodzakelijk verandering der wet.
13 Want Hij, van Wien deze dingen gezegd worden,
behoort tot een anderen stam,
van welken niemand zich tot het altaar begeven heeft.
14 Want het is openbaar,
dat onze Heere uit Juda gesproten is,
van welken stam Mozes niet gesproken heeft van het Priesterschap.
15 En *dit* is nog veel meer openbaar,
zoo er naar de gelijkenis van Melchizédek een ander Priester opstaat,
16 die *dit* niet naar de wet des vleeschelijken gebods is geworden,
maar naar de kracht des onvergankelijken levens.
17 Want Hij getuigt:
"Gij zijt Priester in der eeuwigheid naar de ordening Melchizédeks."
18 Want de vernietiging van het voorgaande gebod geschiedt
om deszelfs zwakheids
en onprofijtelijkheids wil,
19 want de wet heeft geen ding volmaakt,
maar de aanleiding van eene betere hoop,
door welke wij tot God genaken.
20 En voor zooveel het niet zonder eedzwering *is geschied*,
(want génen zijn wel zonder eedzwering Priesters geworden,
21 maar Déze met eedzwering door Dien,
Die tot Hem gezegd heeft:
"De HEERE heeft gezworen,
en het zal Hem niet berouwen:
'Gij zijt Priester in der eeuwigheid
naar de ordening Melchizédeks'"):
22 van een zooveel beter Verbond is Jezus Borg geworden.
23 En génen zijn wel vele Priesters geworden,
omdat zij door den dood verhinderd werden altijd te blijven;
24 maar Déze, omdat Hij in eeuwigheid blijft,
heeft een onvergankelijk Priesterschap,
25 waarom Hij ook volkomen kan zalig maken degenen,
die door Hem tot God gaan,
alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden.
26 Want zoodanig een Hoogepriester betaamt ons,
heilig,
onnoozel,
onbesmet,
afgescheiden van de zondaren,
en hooger dan de hemelen geworden;
27 dien het niet alle dagen noodig was,
gelijk den Hoogepriesters,
eerst voor Zijne eigene zonden slachtofferen op te offeren,

daarna *voor de zonden* des volks;
want dat heeft Hij eenmaal gedaan,
als Hij Zichzelve opgeofferd heeft.
28 Want de wet stelt tot Hoogepriesters mensen, die zwakheid hebben;
maar het woord der eedzwering, die na de wet is *gevolgd*, *stelt* den Zoon,
Die in der eeuwigheid geheiligd is.

8

De Hoogepriester van een nieuw verbond:

1 De hoofdsom nu der dingen, waarvan wij spreken is,
dat wij hebben zoodanigen Hoogepriester,
Die gezeten is aan de *rechterhand* van den troon der Majesteit in de hemelen,
2 een Bedienaar des heiligdoms
en des waren tabernakels,
Welken de HEERE heeft opgericht,
en geen mensch.
3 Want een iegelijk Hoogepriester wordt gesteld
om gaven en slachtofferen te offeren;
waarom het noodzakelijk was,
dat ook deze iets had,
dat hij zoude offeren.
4 Want indien hij op aarde ware,
zoo zoude hij zelfs geen Priester zijn,
terwijl daar Priesters zijn,
die naar de wet gaven offeren;
5 welke het vóórbeeld en de schaduw der hemelsche dingen dienen,
gelijk Mozes door Goddelijke aanspraak vermaand was,
als hij den tabernakel volmaken zoude.
"Want zie," zegt Hij, "dat gij het alles maakt
naar de afbeelding, die u op den berg getoond is".
6 En nu heeft Hij zooveel uitnemender bediening gekregen,
als Hij ook eens beteren Verbonds Middelaar is,
't welk in betere beloften bevestigd is.
7 Want indien dat eerste *Verbond* onberispelijk geweest ware,
zoo zoude voor het tweede geene plaats gezocht zijn geweest.
8 Want *hen* berispende zegt Hij tot hen:
"Zie,
de dagen komen,'
spreekt de HEERE,
'en Ik zal over het huis Israëls en over het huis van Juda een nieuw Verbond oprichten,
9 niet naar het Verbond,
dat Ik met hunne vaders gemaakt heb ten dage,
als Ik hen bij de hand nam
om hen uit Egypteland te leiden;
want zij zijn in dat Mijn Verbond niet gebleven,
en Ik heb op hen niet geacht,'
zegt de HEERE.
10 'Want dit is het Verbond,
dat Ik met het huis Israëls maken zal na die dagen,'
zegt de HEERE:
'Ik zal Mijne wetten in hun verstand geven,
en in hunne harten zal Ik die inschrijven;
en Ik zal hun tot een God zijn
en zij zullen Mij tot een volk zijn.
11 En zij zullen niet leeren een iegelijk zijnen naaste
en een iegelijk zijnen broeder,
zeggende:

- "Ken den HEERE";
want zij zullen Mij allen kennen,
van den kleine onder hen
tot den groote onder hen;
12 want Ik zal hunne ongerechtigheden genadig zijn,
en hunne zonden en hunne overtredingen zal Ik geenszins meer gedenken."
13 Als Hij zegt:
"Een nieuw *Verbond*",
zoo heeft Hij het eerste oud gemaakt:
wat nu oud gemaakt is en verouderd,
is nabij de verdwijning.

9

De hoogepriester van den waren tabernakel:

- 1 Zoo had dan wel ook het eerste *Verbond* rechten des *gods*dienstes,
en het wereldlijk heiligdom.
2 Want de tabernakel was toebereid,
namelijk de eerste,
in welken was de kandelaar
en de tafel
en de toonbrooden,
welke genaamd wordt het heilige;
3 maar achter het tweede voorhangsel was de tabernakel,
genaamd het heilige der heiligen,
4 hebbende een gouden wierook vat,
en de ark des verbonds alom met goud overdekt,
in welke was de gouden kruik,
daar het manna in was,
en de staf Aärons,
die gebloeid had,
en de tafelen des verbonds.
5 En boven over deze *ark* waren de cherubs der heerlijkheid,
die het verzoendeksel beschaduwden:
van welke dingen wij nu van stuk tot stuk niet zullen zeggen.
6 Deze dingen nu aldus toebereid zijnde,
zoo gingen wel de Priesters in den eersten tabernakel te allen tijde
om de *gods*diensten te volbrengen;
7 maar in den tweeden *tabernakel* ging alleen de Hoogepriester éénmaal des jaars,
niet zonder bloed,
hetwelk hij offerde voor zichzelf
en *voor* des volks misdaden,
8 *waarmede* de Heilige Geest dit beduidde,
dat de weg des heiligdoms nog niet openbaar gemaakt was,
zoolang de eerste tabernakel nog stand had,
9 welke was eene afbeelding voor dien tegenwoordigen tijd,
in welken gaven en slachtofferen geofferd werden,
die dengene, die den dienst pleegde,
niet konden heiligen naar het geweten,
10 *bestaande* alleen in spijsen,
en dranken,
en verscheidene wasschingen,
en rechtvaardigmakingen des vleesches,
tot op den tijd der verbetering opgelegd.
11 Maar Christus de Hoogepriester der toekomstige goederen gekomen zijnde,
is door den meerderen en volmaakteren tabernakel,
niet met handen gemaakt,
dat is, niet van dit maaksel,

12 noch door het bloed der bokken en kalveren,
 maar door zijn Eigen bloed,
 éénmaal ingegaan in het heiligdom,
 eene eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende.
13 Want indien het bloed der stieren en bokken
 en de asch der jonge koe,
 besprengende de onreinen,
 hen heiligt tot de reinigheid des vleesches:
14 hoeveel te meer zal het bloed van Christus,
 Die door den eeuwigen Geest Zichzelven Gode onstraffelijk opgeofferd heeft,
 uw geweten reinigen van doode werken
 om den levenden God te dienen.

Het volmaakte offer van Christus:

15 En dáárom is Hij de Middelaar des nieuwen Testaments,
 opdat, de dood *daartusschen* gekomen zijnde tot verzoening der overtredingen,
 die onder het eerste testament waren,
 degenen, die geroepen zijn,
 de belofte der eeuwige erfenis ontvangen zouden.
16 Want, waar een testament is,
 daar is het noodzaak,
 dat de dood des testamentmakers *tusschenkome*;
17 want een testament is vast in de dooden,
 dewijl het nog geen kracht heeft,
 wanneer de testamentmaker leeft;
18 waarom ook het eerste niet zonder bloed is ingewijd.
19 Want als alle de geboden naar de wet van Mozes tot al het volk uitgesproken waren,
 nam hij het bloed der kalveren en bokken,
 met water en purperen wol en hysop,
 besprengende beide het boek zelf en al het volk,
20 zeggende:
 "Dit is het boek des testaments,
 't welk God aan ulieden heeft geboden."
21 En hij besprengde desgelijks ook den tabernakel
 en alle de vaten van den dienst met het bloed.
22 En alle dingen bijna worden door bloed gereinigd naar de wet,
 en zonder bloedstorting geschiedt geene vergeving.
23 Zoo was het den noodzaak,
 dat wel de vóórbeeldingen der dingen,
 die in de hemelen zijn,
 door deze dingen gereinigd werden,
 maar de hemelsche dingen zelve door betere offeranden dan deze.
24 Want Christus is niet ingegaan in het heiligdom,
 dat met handen gemaakt is,
 hetwelk is een tegenbeeld van het ware,
 maar in den hemel zelve,
 om nu te verschijnen voor het aangezicht Gods voor ons;
25 noch ook,
 opdat Hij Zichzelven dikwijls zou opofferen,
 gelijk de Hoogepriester alle jaren in het heiligdom ingaat met vreemd bloed:
26 (anders had Hij dikwijls moeten lijden van de grondlegging der wereld af);
 maar nu is Hij éénmaal in de voleinding der eeuwen geopenbaard,
 om de zonde te niet te doen door Zijns Zelfs offerande.
27 En gelijk het den menschen gezet is éénmaal te sterven,
 en daarna het oordeel,
28 alzóó ook Christus,
 éénmaal geofferd zijnde om veler zonden weg te nemen,
 zal ten anderen male zonder zonde gezien worden van degenen,

die Hem verwachten tot zaligheid.

10

Het ééne offer van Christus volmaakt in eeuwigheid:

- 1 Want de wet,
hebbende eene schaduw der toekomende goederen,
niet het beeld zelf der zaken,
kan met dezelfde offeranden,
die zij alle jaren gedurig opofferen,
nimmermeer heiligen degenen,
die daar toegaan:
- 2 anderszins zouden zij opgehouden hebben geofferd te worden,
omdat degenen, die den dienst pleegden,
geen geweten meer zouden hebben der zonden,
éénmaal gereinigd geweest zijnde,
- 3 maar *nu geschiedt* in dezelve alle jaren weder gedachtenis der zonden.
- 4 Want het is onmogelijk,
dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneme.
- 5 Daarom komende in de wereld zegt Hij:
"Slachtoffer en offerande hebt Gij niet gewild,
maar Gij hebt Mij het lichaam toebereid;
brandofferen en *offer* voor de zonde hebben U niet behaagd:
- 7 toen sprak Ik:
"Zie,
Ik kom, (in het begin des boeks is van Mij geschreven)
om Uwen wil te doen, o God."
- 8 Als Hij te voren gezegd had:
"Slachtoffer
en offerande
en brandoffers
en *offer* voor de zonde hebt Gij niet gewild,
noch hebben U behaagd,"
(dewelke naar de wet geofferd worden),
- 9 toen sprak Hij:
"Zie, Ik kom om Uwen wil te doen, o God."
Hij neemt het eerste weg,
om het tweede te stellen.
- 10 In welken wil wij geheiligd zijn
door de offerande des lichaams van Jezus Christus,
éénmaal *geschied*.
- 11 En een iegelijk Priester stond wel alle dagen dienende,
en dezelfde slachtofferen dikwijls offerende,
die de zonden nimmermeer kunnen wegnemen;
- 12 maar Deze, één Slachtoffer voor de zonde geofferd hebbende,
is in eeuwigheid gezeten aan de rechterhand Gods,
voorts verwachtende,
totdat Zijne vijanden gesteld worden tot een voetbank Zijner voeten.
- 14 Want met ééne offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen,
die geheiligd worden.
- 15 En de Heilige Geest getuigt het ons óók.
- 16 Want nadat Hij te voren gezegd had:
"Dit is het Verbond,
dat Ik met hen maken zal na die dagen,
zegt de HEERE:
Ik zal Mijne wetten geven in hunne harten,
en Ik zal die inschrijven in hunne verstanden;
- 17 en hunner zonden en hunner ongerechtigheden zal Ik geenszins meer gedenken.

18 Waar nu vergeving derzelve is,
daar is geene offerande meer voor de zonde.

Vermaning tot standvastigheid:

19 Dewijl wij dan, broeders,
vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus,
20 op eenen verschen en levenden weg,
welken Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel,
dat is *door* Zijn vleesch,
21 en *dewijl wij hebben* eenen grooten Priester over het huis Gods,
22 zoo laat ons toegaan met een waarachtig hart,
in volle verzekerdheid des geloofs,
onze harten gereinigd zijnde van het kwade geweten,
en het lichaam gewasschen zijnde met rein water:
23 laat ons de onwankelbare belijdenis der hoop *vasthouden*;
(want die beloofd heeft, is getrouw);
24 en laat ons op elkander acht nemen tot opscherping der liefde
en der goede werken;
25 en laat ons onze onderlinge bijéénkomst niet nalaten,
gelijk sommigen de gewoonte hebben,
maar *elkander* vermanen;
en *dat* zooveel te meer,
als gij ziet,
dat de dag nadert.
26 Want zoo wij willens zondigen,
nadat wij de kennis der waarheid ontvangen hebben,
zoo blijft daar geen slachtoffer meer over voor de zonden,
27 maar een schrikkelijke verwachting des oordeels en hitte des vuurs,
dat de tegenstanders zal verslinden.
28 Als iemand de wet van Mozes heeft te niet gedaan,
die sterft zonder barmhartigheid onder twee of drie getuigen;
29 hoeveel te zwaarder de straf,
meent gij,
zal hij waardig geacht worden,
die den Zoon Gods vertreden heeft,
en het bloed des testaments onrein geacht heeft,
waardoor hij geheiligd was,
en den Geest der genade smaadheid heeft aangedaan?
30 Want wij kennen Hem,
Die gezegd heeft:
"Mijne is de wraak,
Ik zal het vergelden,"
spreekt de HEERE."
En wederom:
"De HEERE zal Zijn volk oordeelen.
31 Vreeselijk is het te vallen in de handen des levenden Gods."
32 Doch gedenkt der vorige dagen,
in dewelke,
nadat gij verlicht zijt geweest,
gij veel strijd des lijdens hebt verdragen,
33 ten deele als gij door smaadheden
en verdrukkingen
een schouwspel geworden zijt,
en ten deele als gij gemeenschap gehad hebt met degenen,
die alzo behandeld werden.
34 Want gij hebt ook over mijne banden medelijden gehad,
en de rooving uwer goederen met blijdschap aangenomen,
wetende dat gij hebt in uzelf een beter en blijvend goed in de hemelen.

- 35 Werpt dan uwe vrijmoedigheid niet weg,
welke eene groote vergelding des loons heeft.
- 36 Want gij hebt lijdzaamheid van noode,
opdat gij,
den wil Gods gedaan hebbende,
de belofte moogt wegdragen.
- 37 Want nog een zeer weinig *tijds*,
en Hij, Die te komen staat,
zal komen
en niet vertoeven.
- 38 Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven:
en zoo *iemand* zich onttrekt,
mijne ziel heeft in hem geen behagen.
- 39 Maar wij zijn niet van degenen,
die zich onttrekken ten verderve,
maar van degenen,
die gelooven tot behoudenis der ziel.

11

Wat het geloof vermag:

- 1 Het geloof nu is een vaste grond der dingen, die men hoopt,
en een bewijs der zaken, die men niet ziet.
- 2 Want door hetzelfde hebben de ouden getuigenis bekomen.
- 3 Door het geloof verstaan wij,
dat de wereld door het Woord Gods is toebereid,
alzo dat de dingen, die men ziet,
niet geworden zijn uit dingen, die gezien worden.
- 4 Door het geloof heeft Abel eene meerdere offerande Gode geofferd dan Kaïn,
door hetwelk hij getuigenis bekomen heeft,
dat hij rechtvaardig was,
alzo God over zijne gaven getuigenis gaf;
en door dat *geloof* spreekt hij nog,
nadat hij gestorven is.
- 5 Door het geloof is Henoeh weggenomen geweest,
opdat hij den dood niet zoude zien,
en hij werd niet gevonden,
daarom dat God hem weggenomen had.
Want vóór zijne wegneming heeft hij getuigenis gehad,
dat hij Gode behaagde.
- 6 Maar zonder geloof is het onmogelijk *Gode* te behagen.
Want die tot God komt,
moet gelooven,
dat Hij is,
en een Belooner is dergenen, die Hem zoeken.
- 7 Door het geloof heeft Noach,
door Goddelijke aanspraak vermaand zijnde
aangaande de dingen, die nog niet gezien werden,
en bevreesd geworden zijnde,
de ark toebereid tot behoudenis van zijn huisgezin;
door welke *ark* hij de wereld heeft veroordeeld,
en is geworden een erfgenaam der rechtvaardigheid,
die naar het geloof is.
- 8 Door het geloof is Abraham,
geroepen zijnde,
gehoorzaam geweest
om uit te gaan naar de plaats,
die hij tot een erfdeel ontvangen zoude,

- en hij is uitgegaan,
niet wetende waar hij komen zoude.
- 9 Door het geloof is hij een inwoner geweest in het land der belofte
als in een vreemd *land*;
en heeft in tabernakelen gewoond,
met Isaäk en Jakob,
die medeërfgenenamen waren derzelfde belofte,
- 10 want hij verwachtte de stad,
die fundamenten heeft,
welker Kunstenaar en Bouwmeester God is.
- 11 Door het geloof heeft ook Sara zelve kracht ontvangen
om zaad te geven,
en boven den tijd *haars* ouderdoms heeft zij gebaard,
overmits zij Hem getrouw heeft geacht,
Die het beloofd had.
- 12 Daarom zijn ook van éénen,
en dat van eenen verstorvene,
zoovelen in menigte geboren
als de sterren des hemels,
en als het zand, dat aan den oever der zee is,
hetwelk ontelbaar is.
- 13 Deze allen zijn in het geloof gestorven,
de beloften niet verkregen hebbende,
maar hebben dezelve van verre gezien
en geloofd
en omhelsd,
en hebben beleden,
dat zij gasten en vreemdelingen op de aarde waren.
- 14 Want die zulke dingen zeggen,
betoonen, dat zij een vaderland zoeken.
- 15 En indien zij aan dat *vaderland* gedacht hadden
van 't welk zij uitgegaan waren,
zij zouden tijd gehad hebben om weder te keeren;
- 16 maar nu zijn zij begeerig naar een beter,
dat is naar het hemelsche.
Daarom schaamt Zich God hunner niet
om hun God genaamd te worden;
want Hij had hun eene stad bereid.
- 17 Door het geloof heeft Abraham, als hij verzocht werd, Isaäk geofferd,
en hij, die de beloften ontvangen had, heeft *zijnen* eeniggeborene geofferd,
- 18 (tot denwelken gezegd was:
"In Isaäk zal u het zaad genaamd worden"),
overleggende dat God machtig was *hem* ook uit de dooden te verwekken;
- 19 waaruit hij hem ook bij gelijkenis wedergekregen heeft.
- 20 Door het geloof heeft Isaäk *zijne zonen* Jakob en Ezau gezegend
aangaande toekomstige dingen.
- 21 Door het geloof heeft Jakob stervende een iegelijk der zonen Jozefs gezegend,
en heeft aanbeden,
leunende op het opperste van zijnen staf.
- 22 Door het geloof heeft Jozef stervende gemeld van den uitgang der kinderen Israëls,
en heeft bevel gegeven van zijn gebeente.
- 23 Door het geloof werd Mozes,
toen hij geboren was,
drie maanden lang van zijne ouders verborgen,
overmits zij zagen,
dat het kindeken schoon was,
en zij vreesden het gebod des konings niet.
- 24 Door het geloof heeft Mozes,

nu groot geworden zijnde,
geweigerd een zoon van Farao's dochter genaamd te worden:
25 verkiezende liever met het volk Gods kwalijk behandeld te worden,
dan voor eenen tijd de genieting der zonde te hebben,
26 achtende de versmaadheid van Christus meerderen rijkdom te zijn
dan de schatten in Egypte;
want hij zag op de vergelding des loons.
27 Door het geloof heeft hij Egypte verlaten,
niet vreezende den toorn des konings,
want hij hield zich vast als ziende den Onzienlijke.
28 Door het geloof heeft hij het Pascha uitgericht,
en de besprenging des bloeds,
opdat de verderver der eerstgeborenen hen niet raken zou.
29 Door het geloof zijn zij de Roode zee doorgegaan als door het droge;
hetwelk de Egyptenaars óók beproevende, zijn verdronken.
30 Door het geloof zijn de muren van Jericho gevallen,
als zij tot zeven dagen toe omringd waren geweest.
31 Door het geloof is Rachab de hoer niet omgekomen met de ongehoorzamen,
als zij de verspieders met vrede had ontvangen.
32 En wat zal ik nog *meer* zeggen?
Want de tijd zal mij ontbreken,
zoude ik verhalen van Gideon,
en Barak,
en Simson,
en Jefta,
en David,
en Samuël
en de Profeten;
33 welke door het geloof koninkrijken hebben overwonnen,
gerechtigheid geoefend,
de beloften verkregen,
de muilen der leeuwen toegestopt,
34 de kracht des vuurs hebben uitgeblusht,
de scherpste des zwaards zijn ontvloden,
uit zwakheid krachten hebben gekregen,
in den krijg sterk geworden zijn,
heirlegers der vreemden op de vlucht hebben gebracht;
35 de vrouwen hebben hare dooden uit de opstanding *wederge*gekregen;
en anderen zijn uitgerekt geworden, de *aangeboden* verlossing niet aannemende,
opdat zij eene betere opstanding verkrijgen zouden,
36 en anderen hebben bespottingen en geeselingen geleden,
en ook banden en gevangenis;
37 zijn gesteenigd geworden,
in stukken gezaagd,
verzocht,
door het zwaard ter dood gebracht,
hebben gewandeld in schaapsvellen *en* in geitenvellen;
verlaten,
verdrukt,
kwalijk behandeld zijnde,
38 (welker de wereld niet waardig was),
hebben in woestijnen gedoold
en *op* bergen
en *in* spelonken
en *in* holen der aarde.
39 En deze allen,
hebbende door het geloof getuigenis gehad,
hebben de belofte niet verkregen,

40 alzo God wat beters over ons voorzien had,
opdat zij zonder ons niet zouden volmaakt worden.

12

Vermaning tot volharding:

- 1 Daarom dan ook,
alzo wij zoo groot eene wolk der getuigen rondom ons hebben liggende,
laat ons afleggen allen last en de zonde,
die *ons* lichtelijk omringt,
en laat ons met lijdzaamheid loopen de loopbaan,
die ons voorgesteld is,
- 2 ziende op den oversten Leidsman en Voleinder des geloofs,
Jezus,
Dewelke voor de vreugde,
die Hem voorgesteld was,
het kruis heeft verdragen
en schande veracht,
en is gezeten aan de rechterhand des troons Gods.
- 3 Want aanmerkt dezen,
die zoodanig een tegenspreken van de zondaren tegen zich heeft verdragen,
opdat gij niet verflauwt
en bezwijkt in uwe zielen.
- 4 Gij hebt nog ten bloede toe niet tegengestaan,
strijdende tegen de zonde:
- 5 en gij hebt vergeten de vermaning,
die tot u als tot zonen spreekt:
"Mijn zoon,
acht niet klein de kastijding des HEEREN,
en bezwijkt niet,
als gij van Hem bestraft wordt."
- 6 Want dien de HEERE liefheeft,
kastijdt Hij,
en Hij geeselt eenen iegelijken zoon,
dien Hij aanneemt.
- 7 Indien gij de kastijding verdraagt,
zoo gedraagt zich God jegens u als zonen
(want wat zoon is er,
dien de vader niet kastijdt?);
- 8 maar indien gij zonder kastijding zijt,
welke allen deelachtig zijn geworden,
zoo zijt gij dan bastaarden
en niet zonen.
- 9 Voorts, wij hebben de vader onzen vleesch es wel tot kastijders gehad,
en wij ontzagen hen,
zullen wij *dan* niet veel meer den Vader der geesten onderworpen zijn,
en leven?
- 10 Want génen hebben *ons* wel voor eenen korten tijd,
naar dat het hun goeddacht, gekastijd,
maar Déze kastijdt *ons* tot *ons* nut,
opdat wij Zijner heiligheid zouden deelachtig worden.
- 11 En alle kastijding, als die tegenwoordig is,
schijnt geene *zaak* van vreugde maar van droefheid te zijn;
doch daarna geeft zij van zich eene vreedzame vrucht der gerechtigheid
dengenen, die door dezelve geoefend zijn.
- 12 Daarom richt weder òp de trage handen en de slappe knieën,
- 13 en maak rechte paden voor uwe voeten,
opdat hetgeen kreupel is niet verdraaid worde,

maar *dat* het veel meer genezen worde.

Het Nieuwe Verbond voortreffelijker dan het Oude — daarom destemeer gehoorzaamheid geboden:

- 14 Jaagt den vrede na met allen,
en de heiligmaking,
zonder welke niemand den HEERE zien zal:
- 15 toezijende dat niet iemand verachttere van de genade Gods;
dat niet eenige wortel der bitterheid, opwaarts spruitende,
beroerte make,
en door dezelve velen ontreinigd worden.
- 16 Dat niet iemand zij een hoereerder,
of een onheilige gelijk Esau,
die om ééne spijs het recht van zijn eerstgeboorte weggaf.
- 17 Want gij weet,
dat hij ook daarna,
de zegening willende beërven,
verworpen werd;
want hij vond geene plaats des berouws,
hoewel hij dezelve met tranen zocht.
- 18 Want gij zijt niet gekomen tot den tastelijken berg,
en het brandende vuur,
en donkerheid,
en duisternis,
en onweder,
- 19 en tot het geklank der bazuin,
en de stem der woorden,
welke die ze hoorden, baden, dat het woord tot hen niet meer zoude gedaan worden;
- 20 (want zij konden niet dragen hetgeen daar geboden werd:
"Indien ook een gedierte den berg aanraakt,
het zal gesteenigd of met een pijl doorschoten worden";
en Mozes, zóó vreeselijk was het gezicht,
zeide:
"Ik ben zeer bevreesd en bevende");
- 22 maar gij zijt gekomen tot den berg Sion
en de stad des levenden Gods,
tot het hemelsche Jeruzalem
en de vele duizenden der Engelen,
- 23 tot de algemeene vergadering
en de gemeente der eerstgeborenen,
die in de hemelen opgeschreven zijn,
en tot God den Rechter over allen,
en de geesten der volmaakte rechtvaardigen,
- 24 en tot den Middelaar des Nieuwen Testaments Jezus,
en het bloed der besprenging,
dat betere dingen spreekt dan Abel.
- 25 Ziet toe dat gij dien, die spreekt, niet verwerpt;
want indien deze niet zijn ontvloden,
die dengene verwierpen,
welke op aarde Goddelijke antwoorden gaf,
veel meer *zullen* wij niet *ontvlieden*,
zoo wij ons van Dien afkeerden,
Die van de hemelen *is*;
- 26 Wiens stem toen de aarde bewoog,
maar nu heeft Hij verkondigd,
zeggende:
"Nog éénmaal zal ik bewegen niet alleen de aarde maar ook den hemel."
- 27 En dit *woord*: "Nog éénmaal", wijst áán de verandering der beweeglijke dingen

- als welke gemaakt waren;
opdat blijven zouden de dingen,
die niet beweeglijk zijn.
- 28 Daarom alzo wij een onbeweeglijk koninkrijk ontvangen,
laat ons de genade *vasthouden*,
door dewelke wij welbehagelijk God mogen dienen,
met eerbied en Godvruchtigheid.
- 29 Want onze God is een verterend Vuur.

13

Verskillende vermaningen:

- 1 Dat de broederlijke liefde blijve.
- 2 Vergeet de herbergzaamheid niet,
want hierdoor hebben sommigen onwetend Engelen geherbergd.
- 3 Gedenkt der gevangenen,
alsof gij ook zelve in het lichaam *kwelijk behandeld* waart.
- 4 Het huwelijk is eerlijk onder allen,
en het bed onbevlekt;
maar hoereerders en overspelers zal God oordeelen.
- 5 *Uw* wandel zij zonder geldgierigheid,
en zijt vergenoegd met het tegenwoordige;
want Hij heeft gezegd:
"Ik zal u niet begeven
en Ik zal u niet verlaten."
- 6 Zoodat wij vrijmoediglijk durven zeggen:
"De HEERE is mij een helper,
en ik zal niet vreezen,
wat mij een mensch zal doen."
- 7 Gedenkt uwen voorgangeren,
die u het woord Gods gesproken hebben;
en volgt hun geloof na,
aanschouwende de uitkomst *hunner* wandeling.
- 8 Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde
en in der eeuwigheid.
- 9 Wordt niet omgevoerd met verscheidene en vreemde leeringen;
want het is goed,
dat het hart gesterkt worde door genade,
niet door spijzen, door welke geen nuttigheid bekomen hebben,
die *daarin* gewandeld hebben.
- 10 Wij hebben een altaar,
van hetwelk geen macht hebben te eten,
die den tabernakel dienen.
- 11 Want welker dieren bloed voor de zonde gedragen werd
in het heiligdom door den Hoogepriester,
derzelver lichamen werden verbrand buiten de legerplaats.
- 12 Daarom heeft ook Jezus,
opdat Hij door Zijn eigen bloed het volk zoude heiligen,
buiten de poort geleden.
- 13 Zoo laat ons dan tot Hem uitgaan buiten de legerplaats,
Zijne smaadheid dragende.
- 14 Want wij hebben hier geen blijvende stad,
maar wij zoeken de toekomende.
- 15 Laat ons dan door hem altijd Gode opofferen eene offerande des lofs,
dat is, de vrucht der lippen,
die Zijnen Naam belijden.
- 16 En vergeet de weldadigheid en de mededeelzaamheid niet;
want aan zoodanige offeranden heeft God een welbehagen.

- 17 Zijt uwen voorgangeren gehoorzaam
en zijt hun onderdanig,
want zij waken voor uwe zielen,
als die rekenschap geven zullen:
opdat zij dat doen mogen met vreugde,
en niet al zuchtende,
want dat is u niet nuttig.
- 18 Bidt voor ons;
want wij vertrouwen,
dat wij een goed geweten hebben,
als die in alles eerlijk willen wandelen.
- 19 En ik bid *u* te meer,
dat gij dit doet,
opdat ik te eerder ulieden moge wedergegeven worden.

Zegenwensch:

- 20 De God nu des vredes,
die den grooten Herder der schapen door het bloed des eeuwigen testaments
uit de dooden heeft wedergebracht,
namelijk onzen Heere Jezus Christus,
- 21 Die volmake u in alle goed werk,
opdat gij Zijnen wil moogt doen:
werkende in u hetgeen voor Hem welbehagelijk is
door Jezus Christus,
Denwelken zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid.
Amen.

Slotwoord:

- 22 Doch ik bid u, broeders,
verdraagt het woord dezer vermaning;
want ik heb u in 't kort geschreven.
- 23 Weet dat de broeder Timotheüs losgelaten is,
met welken (zoo hij haast komt)
ik u zal zien.
- 24 Groet alle uwe voorgangers en alle heiligen.
U groeten die van Italië zijn.
- 25 De genade zij met u allen.
Amen.